

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

‘Η ύλη των άγνωστών μας αποσταλλομένη συγγράμα και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρέμας ή άρχων πέντε δην λαμβάνεται ύπ’ όφιν.

Ένα τών 10. Ο κ. Ν. Α. έλαβε τό χαριτωμένο και εύφύστατο γράμμα σας, και σάς παρακαλεί να τού γράψετε άπ’ εύδειας, Κουντουριώτη 23, ένταύθα γιά να σάς άπαντήση. Θεόδωρο υ’ Α δ ά μ α ν τ α ε, Γλυφάδα. ‘Η ιστορία τήν όποία σάς διηγήθηκε ό χωροφύλαξ άδελφός σας μοιάζει πράγματι μέ χωροφυλακτική άναφορά άποστολατόρχου. Διηροισούμε έδώ τήν άρχή της γιά να πεισθήτε και σείς, και όλοι οι άναγνώσται μας σχετικώς :

‘Επί τή εύκαιρία της δίμης των Κομμουνίων μοι ήλθεν κατά νουν μία φαιδρή έστέρια ή όποια έσυνήθη κατά τόν μήνα Αύγουστον τού έτους 1928 όποτε ήπέρησαν εις έν έκ των άποστολαμάτων τών άποσταλλέντων πρós διαξίν των.

Κατόν διαταγής τού ‘Αρχηγίου χωρικής άποστάλμεν 10 χωρικής καις εις έννομη, έν τού τμήματος Ματαγωγών ‘Αθηνών, εις ‘Ιωάννινα, πρós ένύσχησιν της έκείνης δυνάμεως χωρικής, ένεκεν της θρασείας αιχμαλωσίας τών Βουλετών, Μελά, και Μυλωνά, υπό τών ληστών Κομμουνίων. Μόλις ήφθάρμεν εις ‘Ιωάννινα, μάς διεχώρησαν εις τρία τμήματα, έν τρειών, τρειών, και τεσσάρων άνδρών, και τό μέν τμήμα, έν τεσσάρων άνδρών, εις τό όποιον ήτχον και τί έγώ, λαβόντες άλλους τεσσάρων έκ τών άνδρών τού ίου τμήματος ‘Ιωαννίνων, υπό τήν άρχηγίαν ενός άνθυπολοχαυού, διετάχθημεν όπως άναχωρήσομεν λίαν πρσά διά Ζαγόρια, πρós καταδίωξιν της ληστοσυμμορίας. Τήν 3 π. έπιδάμετες μάς λήβωθ, απειβιάσθημεν εις τήν άπάνται δχθην τής λίμνης, και έκείθεν ήρχήσαμεν να όδοιποροΰμεν τήν άνηφορικην όδόν τού όρους Δρίσκου. Μετά κοπιώδην πορείαν 4 ώρών, έν μέσω των βράχων, έφθάσαμεν εις τό χωρίον Γοβριτσά, και έκεί άφού άνεπαύθημεν άλλον, έξακολούθησαμεν τήν πορείαν μας έν μέσω των όρέων, καθ’ όλην τήν ήμέραν, κτλ. κτλ.

Μαρίαν Οικόνομου, Καλάμας, Εθγόριστομέν. Θά δημοσιευθούν. Ι. Θεόδωρα κόνα, Πειραιά. Σάς άπάντησαμε. ‘Αργούμε κάπως γιατί κρατάμε μία σειρά και γιατί ή έπιστολής των συγγρατών εινε όχι άλλες. Τό σημερινό σας ποίημα άνεπτυχές. ‘Ιδού π. χ. μερικοί στίχοι άπ’ τήν άρχή: **Ξεφύλλισα ένα βράδυ καί [πέταλα Μιάς μαργαρίτας γιά να δώ [άν μ’ άγαπήσ Μιστό ξεφύλλισμά της έ [πλεγα Γιατί σάν καί μούλεγε πός [άλωσε κοιτάς κ.τ.λ.**

Διαβάζετε λοιπόν άν θέλετε να γράψετε καλούς στίχους μία μέρα. Μάκ Σόρλοουντ. Τό διήγημά σας άνεπτυχές έντελώς. Διηροισούμε έδώ τήν άρχή του. Εχοντες ύπ’ όφιν τό «έξ’ δνυχος τόν λόνταν». ‘Ιδού :

‘Η όρα πλησιάζει να ομπληρωσών τήν ήμέρα πού φαίνεται... ό ήλιος δέν φαίνεται να έδωσε άνόμη φορική σπινθηρόν των σκεπάζων, δικαιολογόντας τον πού φεύγει τόσο ταχώς... τό καλοκαίρι ψυχραγαεί... άπό μακριά φαίνεται τό Φθινόπωρον, τυλιγμένο στην μελαγχολία του... να ό ήλιος δέν φαίνεται πλέον... έφυγε

άφου κοκκίησε μερικά σπινθηρόνια... μά κρυάδα έγίμισε όλη τή φύση... τα διάφορα άνθάνια άρχίζον να μή διακρίνωται κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Σάς συμβουλεύουμε λοιπόν και σάς να διαβάσετε έλληνικά και ξένα διήγηματα. ‘Ετσι θα όητε τι εινε διήγημα και πόσο μακριά βρίσκεσται από τό έλδος αυτό του Λόγου. Ζήνωννα Γαλάξην, ‘Αμίαντον (Κύπρου). Μάς γράφετε :

‘Αν και δίν ήμε γεωργός ήρχομε όμως να διαμαρτυρηθώ πρós όμάς διότι έγράφατε δι τή καλύτερα πορτοκάλλια εις τή παραγόμεια εις τήν περιφέρεια της Γιάρας στη Σωρία.

Μπορεί, μάλλον εινε τα περισσότερα στην παραγωγή, όχι όμως και τή καλύτερα.

Τά καλύτερα επιδήχθησαν τα πορτοκάλλια της νήσου Κύπρου τα παραγόμεια εις τήν περιόχην Λεύκος, Μόρφου και αυτό τό διεκρίξαν αι ‘Αγγλικαι έφημερίδες τού Λονδίνου κατά τήν τελευταίαν Παρθρατικην έκθεσιν εις τήν όποιαν εστάλησαν και έν Κύπρον.

Δέν έχουμε καμία αντίρρηση σχετικώς. Θά θέλαμε μόνον να... θέσομε τό δάχτυλό μας έκεί τού τίπου των ήλων! Στείλτε λοιπόν στους κ.κ. Κριτάς τού «Μπουκέτο» τα σχετικά... πειστήρια όταν... όρισμένοι και αυτοί τό άποφανθώ. Αν τ ο ν ο π ο υ ο υ ν, ‘Ενταύθα. Τό ποιήμα σας όχι έπτυχές. Στείλτε τίποτε καλύτερο. Μαρίην Καστριώτου. ‘Οχι έπιτυχεις όί στίχοι σας. ‘Ιδέσται σε μία ποιητική συλλογή—σύν τούς άλλους—και πός γράφονται, πός άραδειάζονται οι στίχοι, γιατί κ’ αυτό τό άγοιστε. Μή τ ο ο Δ... Γύθειον. Τό πεζογράφημά σας άρκετά καλό. Θά δημοσιευθί, άφού τό διορθώσομε κάπως έδώ κ’ έκεί. Δίκαιο ν Κ ο τ ή ν. ‘Ενταύθα. ‘Εχετε άδικο. Δέν εινε ούτε άκαρτοξέλιες, ούτε λάθη αυτά πού μάς σημειώσατε στο γράμμα σας. ‘Ενώ στο διήγημά σας εχίκατε «άνωροξέλιες», εχίκατε λάθη, εχίκατε ύπερβαλές και τερατωδίες. ‘Ιδού π. χ. ένα από τα δθην λαβή, τα κατά τή γνώμη σας λάθη τού κ. Απαθιώτη. Λέτε πός ή φράσι: «δ πόλεμος τόν άρπαζε και τόν νίκαε στη Μ. ‘Ασία» εινε έξωφρενική, ό πόλεμος δέν άρπαζει και δέν νικάει κτλ. κτλ. ‘Ετσι καταλαβαίνετε από λογοτεχνία; Τότε εχετε άδικο και τόν κ. Σταμ. Σταμ. κ’ όλους τούς ‘Ελληνας λογιούς να τούς βρίζετε τερατολογούντας. Και τού πιο σοστά κείμενα—κατά τή γνώμη σας—θάνα άσφαλιστά τα ‘Αναγνωσμάτάρια τού Δημοτ. Σχολείου; Γ. Σ τ α υ ρ ι ν ο υ. ‘Αν δέν σας άπάντησαμε, σημαίνει πός δέν έλαβαμε τή έπιστολή σας. Στείλτε λοιπόν έτερον διά τήν δεσποινίδα ‘Αντιόπην ποίημα. Ψυχικό θα κάνης άδελφέ... Στίχοι εινε, δέν εινε λίρες! Π α ν. Νησιόν. ‘Οί στίχοι σας, οι διά διά τήν διδα ‘Αντιόπην προμορφώμενοι, όχι κακοί, μά όχι και όσι ακριβώς ζητάει ή έν λόγω δεσποινίς. Τί κοίμα! Εινε τόσο δύσκολο να ικανοποιήσουν ποιητικώς μία δεσποινίδα τόσες γλιάδες νέων ποιητών και άναγνωστών τού «Μπουκέτου».

Γ.Κ. Ρέθυμον. Εις ήμας δέν εινε και τόσο χροσμία. ‘Η τιμή τους; της ‘Εστίας; έφ’ όσον εινε σάρατσι τόμοι όλίγα πράγματα. Μά κ’ ή ‘Εφημερίς της Κυβερν. όχι χρησμοί και συνεπές δύσκολα θα βρίζατε άγοραστή. Δίδα ΝΟ ΕΛΛΑ. Παρίσι. Τό σημερινό ποιήμα σας όχι τόσο έπιτυχημένο. Δ. Φιλίππα κ η ν, Βαζάρβα. ‘Ο Πατρις έξεδόθησαν τελευταία έν ‘Αθήναις σε βιβλίον. Ρ ο λ ά ν Ν τ ο ρ έ. ‘Ενταύθα. ‘Η όπόθεσις τού διηγημάτος σας μάς θυμίζει πολύ ένα διήγημα τού Μωπασσάν πού έχει κ’ αυτό τόν τίτλο «Ο θαλάσσιος τάφος». Τι συμβαίνει;... ‘Εν πάση περιπτώσει σάς λέμε ότι τό διήγημά σας εινε άσχημα διατυπωμένο... Ν τ α ί ζ ν Γ... ‘Ενταύθα. ‘Ο τόμος εινε στί διάθεσι σας, όποταν τόν θέλήσετε. Μπορείτε όμως γιά να τόν έξασφαλίσετε μέχρη τής Πρωτοχρονιάς, να παρσάτε από τό Λογιστήριό μας γιά να σας έχομε ύπ’ όφιν... Φί, Φί, ‘Α λ φ α. ‘Ενταύθα. Τό ποιήμα σας άνεπτυχές συχοργικώς.

Τό γραμμόφωνον κατήντησε τό αγαπητότερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χαρίς αυτό κανένα σπίτι δέν εινε τέλειο. ‘Ολοι, νέοι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ’ αυτό ή νσότης έχει στη διάθεσι της τές πιο φημισμένες άρχουσες τού κόσμου, πού παίξουν τούς τελευταίους χορούς της εποχής. Χάρης σ’ αυτό οι γέροι ζαχαζούν τήν εύτυχημένη ζωή των νεώτατων, άκούοντες τές ώραιότερες καντάδες πού τραγουδούσαν στες έπικρατές των. ‘Αλλά διά να απολαύσθην καί τές γραμμόφωνο πρσάπαι να έχη ίνα άργαζον με τές τελευταίας τελοποιήσεις. Τό γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου ΧΧΙΙ εινε τό μοναδικόν άργανον πού συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά :

Μιά χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική αξία. Πώλησις με μηνιαίας δόσεις καρά τή :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοκ ‘Αρσακίου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙΣ : Ρήγα Φεραίου 84